

Ankestyrelsen
ast@ast.dk

Att.: Direktør Ingeborg Gade

11. august 2023 • DBE

Kompressionshjælpemidler

Kære Ingeborg Gade

Jeg skriver til dig i lyset af de ulykkelige sager, der verserer i medierne. Sager, hvor mennesker med behov for kompressionshjælpemidler bliver kastebold mellem kommuner og regioner, og hvor begge myndigheder afviser at udlevere de nødvendige kompressionshjælpemidler.

I Ældre Sagens rådgivning hører vi flere gange ugentligt fra medlemmer, som i årevis har fået udleveret kompressionshjælpemidler af kommunerne, men som ikke længere kan modtage disse nødvendige hjælpemidler. Årsagen er, at kommunerne med henvisning til Ankestyrelsens principmeddelelse 20-22 træffer afgørelse om, at kompressionshjælpemidlerne nu er et behandlingsredskab.

Det er formentlig undtagelsen, at et kompressionshjælpemiddel kan behandle tilstanden hos den enkelte. Tværtimod er der formentlig oftest tale om, at hjælpemidlet kan afhjælpe en varigt nedsat funktionsevne. I mange tilfælde har vores medlemmer brugt kompressionshjælpemidler i årevis for at få afhjulpet en varigt og væsentligt nedsat funktionsevne i overensstemmelse med servicelovens overordnede kompensationsprincip og betingelserne i servicelovens § 112. Kompressionshjælpemidlerne er hidtil blevet bevilget efter servicelovens § 112 for at afhjælpe en ellers nedsat gangfunktion eller nedsat funktion af en arm. Kompressionshjælpemidlerne betyder i de fleste situationer, at den enkelte kan opretholde en værdig tilværelse, klare sig selv mest muligt eller bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Efter Ældre Sagens opfattelse har principmeddelelse 20-22 om kompressionshjælpemidler en ringe vejledningsværdi for kommunernes sagsbehandlere. Det skyldes ikke mindst, at principmeddelelsen alene henviser til to konkrete afgørelser, hvor det ansøgte kompressionshjælpemiddel efter Ankestyrelsens opfattelse ikke var et hjælpemiddel, men var et behandlingsredskab. Principmeddelelsen hjælper således ikke kommunerne med en nærmere forståelse for, hvornår et kompressionshjælpemiddel er et hjælpemiddel. Det skaber efter vores opfattelse en hel del forvirring omkring fortolkningen af princip-

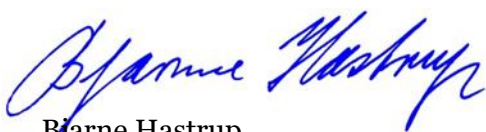
meddelelsen og retsstillingen for den enkelte ældre i kommunerne. Vi er opmærksomme på, at Ankestyrelsen også har skrevet en længere artikel om problemstillingen og om principmeddelelsen. Men det er formentlig de færreste kommunale sagsbehandlere, der har tid til at orientere sig i Ankestyrelsens artikler, inden der træffes en afgørelse. En uddybende artikel er dermed ikke egnet som vejledning til at hjælpe kommunerne til forståelse af problemstillingen.

Det er også vores opfattelse, at det aldrig har været hensigten med afgrænsningscirkulæret (Cirkulære om afgrænsning af behandlingsredskaber, hvortil udgiften afholdes af sygehusvæsenet), at den enkelte ældre skal kastes rundt mellem det kommunale og regionale system. Det er vores opfattelse af reglerne, at den myndighed, som er nærmest til at udlevere hjælpemidlet, skal sørge for at stille det til rådighed for den ældre. Den endelige afklaring af betalingsforpligtelsen kan derefter afklares myndighederne imellem. Vi henviser til denne ordlyd i cirkulæret: ” *I tilfælde, hvor der opstår tvivl om hvilken myndighed, der er ansvarlig for betaling af et nødvendigt behandlingsredskab eller hjælpemiddel, som skal betales af regionen eller af kommunen, er det vigtigt, at tvivlen ikke kommer borgeren til skade. Den myndighed, der har tættest kontakt med borgeren, skal i givet fald umiddelbart levere det nødvendige behandlingsredskab eller hjælpemiddel til borgeren, hvorefter betalingsspørgsmålet må afklares efterfølgende mellem de involverede myndigheder.*”

I Ældre Sagen er vi meget bekymrede for den udvikling, der er på området. Vi er bekymrede for den voksende gruppe af vores medlemmer, som ikke længere kan få bevilget de nødvendige kompressionshjælpemidler i kommunerne. Vi er bekymrede for deres helbredstilstand og mulighed for at klare sig selv uden de rette hjælpemidler.

Jeg mødes gerne med dig for at drøfte konsekvenserne og udviklingen på området.

Venlig hilsen

Bjarne Hastrup
Adm. direktør

Kopi: Sundhedsminister Sophie Løhde og Folketingets Ombudsmand